

Убиваніе-то на царя направило да ся повдигнѣтъ европейскы-ти царѣ срѣщо Французскѣ-тѣ бунѣ. Тогава срѣщо неѣ ся съжзили Англия, Холландія, Германия, Испанія, Португалия и Неаполь. Па и въ самѣ-тѣ Франціѣ нѣколко области нерачили да ся покоряватъ на Сборище-то; най-голѣма буна станѣла въ Бретанѣ и Вандей (въ сѣверозападнѣ Франціѣ), дѣто селене-ти обычали царя, голѣмци-ты и духовенство-то. Въ това критическо врѣмя Сборище-то свыкало на оръжіе токоречи всичкы-ты млади Французы, които възлизали до 1,000,000 души; отъ тѣхъ распратили по всичкы-ты крайнины на Франціѣ, та бодро посрѣщали неприятеле-ты. У съжзници-ты нѣмало сговорѣ и не работили заедно, та французи-ти гы истласкали отъ земѣ-тѣ си, и дору завладѣли нѣколко близосѣдны земи по Рейнѣ. Срѣщо внѣтрѣшни-ты врагове Сборище-то употрѣбило страшна система (террора), и нагласило отъ нѣколцина отъ членове-ты си *Комишешѣ за общи-шты безопасности*, на който дали неограничена власть да издирва и да убива всичкы-ты противници на народоправленіе-то; водачъ на тоя Комитетъ былъ Робесперъ. Сѣчиво-то, съ което посичали всякой день по десятина души (най-много бояре и голѣмци) ся выкало *гилошина*. Буна-та въ Вандей и въ другы-ты области была потѣпкана: тамъ сѣще така избили много свѣтъ.

Найсетнѣ террористско-то господаруваніе дотѣгнѣло много на народа: всякой ся страхувалъ за живота си. Пѣ-добри-ти членове отъ Сборище-то ся сговорили та станѣли срѣщо Робеспера, и го набѣдили че ужъ иска да усвои върховнѣ-тѣ власть. Робесперъ и най-распалени-ти му другаре были посѣчени на убивалище-то. Тогава ся довършило врѣмя-то на террористы-ты. Оныя, що были затворени въ тъмницѣ, были пуснѣти, клубъ-тѣ на якобинци-ты былъ затворенъ, на парижаны-ты было обрано оръжіе-то, и на народа дали слободѣ да си исповѣда католическа-та вѣра. Слѣдъ това Сборище-то было затворено, и власть-та была дадена на *Директориѣ*, която състояла отъ пять члена (1795 г.).